

DE NIEUWE GENEESWIJZE

Als wij zeggen; de nieuwe geneeswijze, dan doelen wij hiermede op een nieuwe benadering van de geneeskunde. Deze wordt ten dele uitgebreid, ten dele vervangen, ten dele aangevuld. Ik wil hier herinneren aan hetgeen wij enkele jaren geleden hebben gezegd over de geneeskunde in de toekomst. Wij hebben toen o.a. de groepspraktijken bepaalde mechanische methoden van diagnose aangehaald. Dit is de techniek van de zaak; de benadering is een andere.

Als wij de kwalen ontleden, die veelvuldig op deze wereld voorkomen, dan moeten wij constateren dat er zijn;

- a. infectiekwalen, waarbij het eigen weerstandsvermogen van het lichaam kennelijk niet voldoende is;
- b. structuurkwalen voortkomende uit dislocatie of het fout functioneren van delen van het lichaam;
- c. Psychische kwalen, welke voortkomen uit mentale oorzaken of emotionele instellingen;
- d. Kwalen, die ontstaan zijn door verkeerde medicatie.

Indien wij stellen, dat wij een mens zo goed mogelijk willen genezen, dan zullen wij moeten uitgaan van de volgende standpunten:

Wij dienen de eigen weerstand van het menselijk lichaam zo sterk mogelijk op te voeren. Dit betekent, dat het voorkomen van bepaalde besmettingen lang niet altijd wenselijk is. Wij zullen daarnaast moeten trachten die mens zo gezond mogelijk te laten leven. Daarvoor zal het vaak noodzakelijk zijn dat wij zijn lichaam wat manipuleren, zodat de delen van dat lichaam zo soepel mogelijk kunnen functioneren. Ik denk hierbij aan bepaalde osteopathische manipulaties. Ik denk aan massage en aan bepaalde vormen van gymnastiek, dus training van het lichaam en lichaamsbeweging.

Wat betreft de psychische factoren dienen wij ervan uit te gaan dat elk mens aan spanningen onderhevig is. Als het merendeel van deze spanningen voortkomt uit zijn relatie tot het milieu, dan zit er maar een ding op, wij moeten de situatie van die mens in het milieu veranderen. Hierbij zullen wij gebruik moeten maken van suggestieve techniek en tevens - naar ik meen - een mogelijkheid tot heroriëntatie moeten scheppen. Dit is veel belangrijker dan afzondering in klinieken, psychiatrische behandeling en dergelijke. Als men een mens op, zijn plaats in de maatschappij brengt, dan doet men daarmee vaak heel veel goeds.

Dan wil ik erop wijzen, dat medicatie over het algemeen wel nuttig kan zijn voor genezing of onderdrukking van symptomen, maar dat de neiging om met medicijnen te werken - zelfs met patentmedicijnen - in de laatste tijd zodanig is toegenomen, dat de medicatie op zichzelf een gevaar voor de gezondheid is geworden. Ook hier zullen wij moeten terugkeren tot een minimale medicatie. Dat betekent dus, dat wij niet werken met grote doses maar eerder met een sporentechniek, waarmee men een zo klein mogelijke dosis medicijnen in het lichaam brengt dat daarop dan net kan reageren en door zijn eigen reactie de genezende werking verder moet volbrengen en versterken.

Het zal u duidelijk zijn, dat wij bij dit alles behoefte zullen hebben aan aanvullende energieën. Ik wil deze noodzaak niet zien als iets wat - althans voorlopig - in de nieuwe geneeswijze is opgenomen. Het zal later wel onvermijdelijk deel ervan gaan uitmaken. Ik doel hier op het geven van levenskracht, het toepassen van geestelijke genezing. Magnetisme vind ik een verkeerde naam. U zult mij vergeven dat ik deze naam niet gebruik.

Ik stel;

Wanneer een mens ziek is, zal deze ziekte op twee niveaus bestaan;

1^e in zijn lichaam,

2^e in zijn gedachten.

Indien wij de kwaal in de gedachten van de patiënt op de juiste wijze kunnen richten en hem de juiste verhoudingen kunnen doen zien zal de lichamelijke kwaal gemakkelijk te overwinnen zijn. Het is nodig dat en ieder zonder zelfmedelijden, maar met een erkenning van de symptomen zijn eigen kwaal te lijf gaat. Hierbij zullen wij veel meer dan tot nu toe het geval is geweest - zeker in de z.g. moderne geneeskunde - gebruik moeten maken van suggestieve technieken. Het is misschien leuk te denken dat wij met een hypnotisch opgelegd beeld een heel eind komen, maar u vergeet dan dat wij daarmee het lichaam weer beïnvloeden en de vatbaarheid daarvan vergroten.

In de nieuwe geneeswijze zullen wij gebruik moeten maken van b.v. en geluid. Deze beide zijn namelijk te gebruiken om de mens te beïnvloeden en een bepaalde mentaliteit te doen ontstaan. Ik voorzie dan ook dat behandelkamer voor relaxerende invloeden zullen worden ingericht door gebruik te maken van geluid en eventueel van belichting of lichtverdeling. Dan neem ik ook aan dat er in de toekomst vele rust- of meditatiekamers zullen zijn, waarin een mens tot rust kan komen en in die rusttoestand wordt voorgelicht over zijn kwaal.

Ik stel dat de geneeskunde, zoals zij zich op dit moment opstelt, de neiging heeft om de ziekte tot een mysterie te verheffen. Er worden voor de leek onbegrijpelijke termen gebruikt. Over de behandelwijze wordt eveneens een minimum aan gegevens verstrekt. Dat wil zeggen, dat een mens in zijn verbeelding kan aanvullen (meestal verkeerd) wat hem niet is gezegd maar daardoor met een grotere psychische werking, die zeker zowel de kwaal zelf als de symptomen daarvan niet ten goede komt. De volkomen ontspannen mens krijgt op een even ontspannen wijze de gegevens over zijn kwaal.

De mens heeft soms energie nodig. De energiegevers kunnen mensen zijn. Ik stel; Waar een kwaal is, dreigt een tekort aan levensenergie of ontstaat een overmatig verbruik daarvan. Het aanvullen hiervan op zo harmonisch mogelijke wijze kan - althans voorlopig - het best geschieden door mensen, die deze energie aan anderen kunnen overdragen. Iemand, die door een medicus wordt behandeld, zal dan ook een genezer toegevoegd krijgen, wiens activiteit bestaat uit het toevoeren van de nodige energie, daarnaast het werken met een zekere suggestie en het geven van bijzondere attentie aan de patiënt (een soort lekenpsychologie) waardoor deze een toestand van innerlijke ontspanning gemakkelijker bereikt.

Ik stel;

Geneesmiddelen zijn over het algemeen wel goed. Het merendeel daar van echter is gebaseerd op levensvreemde stoffen en elementen. Er worden synthetische middelen gebruikt. In deze synthese vinden wij vaak stoffen, welke in het lichaam stapeleffecten vertonen, die in het lichaam te lang opgeslagen blijven en ook stoffen, die met andere tezamen zeer onverwachte werkingen vertonen. Het komt in de moderne farmacopee voor dat men een stof maakt, die gelijktijdig stimulerend, ontspannend of remmend moet werken. Wij hebben dan te maken met bestanddelen, die elkaar bestrijden. Het eindresultaat is aanvaardbaar, maar hoe ver gaat die aanvaardbaarheid? Voorbeeld;

Lange tijd heeft met amfetaminen verstrekt als een soort vermageringskuur. Deze amfetaminen - op zichzelf opzwevend en schadelijk voor het hart - brachten gejaagdheid teweeg. Om deze af te remmen voegde men aan deze amfetaminen naast enige vulstof wat luminal toe. Luminal op zichzelf geeft over het algemeen wel ontspanning en rust, maar slaat schadelijke residuen neer in het lichaam en kan o.m. de nierwerking beïnvloeden. Hier hebben wij dus te maken met een middeltje dat lange tijd betrekkelijk algemeen werd voorgeschreven en dat wel rust gaf, maar niet op een gezonde manier, dat een aantasting betekende van het zenuwstelsel en bovendien de gehele stofwisseling nadelig ging beïnvloeden, vooral bij een langdurig gebruik.

Wij moeten dergelijke dingen voorkomen. Dat betekent, dat wij dus terug moeten keren naar zo natuurlijk mogelijke geneesmiddelen en geneeswijzen; dat wij daarbij in de eerste plaats een beroep dienen te doen op de reactie van het lichaam zelf, ook als het effect dan misschien niet zo snel en plotseling optreedt. Wij moeten - als er stoffen worden toegevoegd - een minimale dosis gebruiken. Er zijn bepaalde vormen van geneeskunde waar dit reeds gebeurt. Daarnaast moeten wij rekening houden met het feit, dat wij kwalen vaak kunnen benaderen door het stimuleren van het zenuwstelsel. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van b.v. acupunctuur of een elektrische stimulant, die ongeveer gelijk is aan acupunctuur.

Ook hier zullen wij te maken krijgen met grote moeilijkheden, want de mens wil nu eenmaal een wondermiddel hebben. Hoeveel doktoren schreven vroeger niet broodpillen voor aan patiënten bij wie zij de kwaal niet konden constateren? Hoeveel gekleurde watertjes zijn er niet afgeleverd als perfecte medicijnen tegen kwalen, waarvan men het bestaan toen nog niet eens beseftte? Toch hadden deze middeltjes een zekere werking. Als wij al medicijnen moeten voorschrijven, omdat de patiënt daaraan behoefte heeft, zo zullen wij vooral in het begin inderdaad een soort tovermiddel voorschrijven dat absoluut onschadelijk is. Daarnaast zullen wij de dosis ervan steeds verminderen. Hierdoor zal de gewenning aan het gebruik van medicijnen, die bij vele mensen bestaat, kunnen worden verbroken en zullen dan deze mensen langzaam maar zeker terug kunnen keren naar een natuurlijker levensritme.

De psychische kwalen komen voor een deel voort uit de emotionele spanning, die er bestaat tussen de mens en zijn omgeving. Dat is te wijten aan het feit, dat u leeft in een prestatie maatschappij. Het gaat erom zo plichtsgetrouw mogelijk alles te doen wat er van je wordt gevraagd, zoveel mogelijk omhoog te klimmen op de maatschappelijke ladder en dan daarbij vaak taken op je te nemen, die je volgens je eigen begrip niet aan kunt. Het is duidelijk, dat dergelijke dingen invloed zullen hebben o.m. op de functie van het hart. De momenten van grote spanning worden veelvuldiger. Dit betekent: versnelling van de bloedsomloop, dus meer functioneren van de hartspier. Het betekent in vele gevallen het onvermogen van het lichaam om op de juiste wijze gedurende die periode het normale stofwisselingsproces te doen plaatsvinden en een voldoende oxygenatie van het bloed te bezorgen etc.. Dat houdt dus in, dat menig hartinfarct niet voortkomt uit slechte voedings- en bewegingsgewoonten, maar doodgewoon door spanningen die er tussen de mens en de maatschappij bestaan. Wij moeten die mensen dus niet benaderen met een medicijntje waardoor hij er geen last meer van heeft, maar wij moeten proberen hem duidelijk te maken hoe hij op een juiste wijze gezonder kan leven.

Ik zie als deel van de nieuwe geneeswijze zeker ook het zoeken naar methoden tot heroriëntatie van de patiënt. Dat is een heel belangrijke factor. Ik geloof, dat de nieuwe geneeswijze dermate vervlochten zal zijn met het geheel van een maatschappelijke orde, van het sociaal bestel, dat daarop een grote invloed bereikt kan worden op den duur. Ik ga verder uit van het standpunt dat wij gebruik moeten maken van de krachten, die in de mens (zelf zijn er in de laatste tijd nogal wat uitvindingen en waarnemingen gedaan waarmee men vaak nog geen raad weet), waardoor iets van het levenslichaam en de levensfuncties van de mens beter kenbaar zijn geworden. Ik verwijs hier o.a. naar de Russische fotoproeven waardoor men iets wat men astraal lichaam (levenslichaam) heeft genoemd, maar wat in feite de functionele werking van de aura is en tevens de onderling verbinding van de zenuwknooppunten, gaat gebruiken om na te gaan waar fouten (ziekten) zitten. Als wij weten dat er iets bestaat, dan kunnen wij ook nagaan wat het is. De nieuwe geneeswijze zal - dank zij deze techniek - van tevoren vele zwakke punten kunnen vaststellen. Het is dus om bepaalde zwakke plekken van een patiënt te constateren (b.v. bij een jaarlijkse, doorlichtingsbeurt) en zo te voorkomen dat bepaalde kwalen zich gaan ontwikkelen.

Dan is het ook nog mogelijk om energie aan een mens toe te voeren. Ik mag hier enkele voorbeelden geven onduidelijk te maken wat ik bedoel.

1^e voorbeeld.

Het bleek dat de genezing van botbreuken en bepaalde spierscheuringen aanzienlijk werd versneld, toen de patiënten zich bevonden in een statisch veld met een potentiaal van ongeveer 200 volt gelijkstroom, was. Dat betekende, dat de patiënten zich dus eigenlijk bevonden in een soort di-electricum. De genezingsprocessen worden versneld. Men wist niet waarom. De fototechniek, die in Rusland ontwikkeld is, zou er een antwoord op kunnen geven. Indien er namelijk een verhoogd potentiaal is, ontstaat een verhoogde lading van het zenuwstelsel; een effect, dat u trouwens ook kort voor een onweersbui kunt constateren. Dit impliceert, dat alle functies worden gestimuleerd. Als de patiënt nu ook nog een bepaalde kwaal heeft en zijn aandacht daarop richt (dat is meestal het geval), dan zal het merendeel van de afgetapte energie daarheen worden gezonden. Er is dus een extra stimulus voor de verschillende cellen. De celvernieuwing, de celbouw etc. kan dus in aanmerkelijk snellere mate plaatsvinden.

2^e voorbeeld.

Men heeft geprobeerd bij mensen die uitgeput waren (o.a. atleten) een gelijkstroom van ongeveer 4½, soms ook 9 tot 12 volt langs de ruggengraat te laten gaan, waarbij de positieve pool word aangelegd bij de nekaanzet en de negatieve pool bij het staartbeen. Het bleek, dat hierdoor de uitputtingstoestanden aanmerkelijk sneller werden opgeheven. Deze techniek is overigens gekoppeld aan een korte ademhaling is een van de geheime middelen, die bepaalde atleten in de Sovjet-Unie op dit ogenblik gebruiken. Maar als het daarvoor wordt gebruikt dan kunnen wij het ergens anders ook voor gebruiken zou ik zeggen.

In de nieuwe geneeswijze gaan wij niet uit van het feit dat de mens ziek is. Wij gaan dan uit van het feit dat de mens gezond moet zijn. Wij proberen die toestand van gezond-zijn in de eerste plaats te bevorderen en niet allereerst het ziek-zijn te constateren. De benadering is nu zo; Welke kwaal heeft u? De nieuwe geneeswijze zal benaderen; Welk tekort vertoont u, zodat u niet gezond bent? Ik meen, dat onze omstelling die op dit ogenblik reeds hier en daar op aarde merkbaar is grote invloed zal hebben. Het betekent, dat wij niet meer gaan bekvechten over de wetenschappelijk juiste benadering, maar dat wij eenvoudig ons gaan afvragen waarop reageert de patiënt positief? Als de patiënt mijnentwege op koemestpillen en toverdansen goed reageert, dan zullen wij deze voorschrijven. Want het gaat er niet om dat de waardigheid van de genezer wordt gehandhaafd. Het gaat erom dat de gezondheid van de patiënt wordt bereikt. Een verschuiving, die overigens - dat zult u begrijpen - vooral in de westerse wereld nog wel even op zich zal laten wachten.

Indien ik nog een kritische opmerking mag plaatsen. In de westerse wereld is langzaam maar zeker de geneeskunde een sterk gespecialiseerd beroep geworden, waarin weer vele afzonderlijke specialisaties voorkomen. Dit beroep is dermate winstgevend, dat juist daar door verder specialisatie in de hand wordt gewerkt en een afschuifstelsel voor al wat men zelf niet beheerst in feite niet alleen kostenverhogend werkt, maar daarnaast vaak misinterpretaties geeft. Voorbeeld; Iemand is lange tijd in behandeling geweest bij een psychiater, daarna onderzocht door een internist, vervolgens door deze internist naar een chirurg verwezen en is viermaal geopereerd. De kwaal verbeterde niet. Het ging hier om hevige rugpijnen. Toen kwam die man per ongeluk bij een goede orthopedist terecht. Correctief schoeisel heeft hen van de kwaal afgeholpen in onvoorstelbaar korte tijd.

Dergelijke dingen mogen niet meer voorkomen. Daarom moeten wij niet meer zeggen wat zou de oorzaak kunnen zijn? Wij moeten vragen; Waar is het tekort? Dat is een geheel nieuwe benadering. In de nieuwe geneeswijze kan ik mij voorstellen, dat men gebruik maakt van computertechnieken. Het denkbeeld, dat uw kwaal heilig is en geheim moet blijven lijkt mij wat overdreven. Want juist deze geheimhouding, dit maken van een soort handelsgeheim van uw kwaal dat alleen onder bepaalde omstandigheden van de een naar de andere mag worden overgedragen, maakt u een klein beetje het slachtoffer van juist het specialisme. Een openheid ten aanzien van uw kwalen zou - zelfs als u persoonlijk dan maar met een codenummer wordt aangeduid omdat men het vervelend vindt als een ander weet wat u heeft - het mogelijk maken zo snel mogelijk door vergelijking een aantal benaderingswegen te geven. Hierbij wordt dus het aantal waarschijnlijke tekortkomingen opgesomd. Wanneer dat eenmaal het geval is, kunnen wij deze betrekkelijk eenvoudig toetsen.

De neiging om sterk te specialiseren (een uitermate verfijnd specialisme) betekent gelijktijdig een toenemende vervreemding van het totale functioneren van het menselijk lichaam. Er zijn in elke mens bepaalde aangeboren kwalen, - dat wil zeggen - onregelmatigheden. Deze zullen elkaar normalerwijze opheffen. Er kan dus toch een goede gezondheid zijn. Als wij nu bij een specialist komen, zal deze niet letten op het evenwicht, maar op de bestaande kwaal. Door deze bestaande onregelmatigheid in orde te maken veroorzaakt hij echter een aantal buiten zijn specialisme liggende andere onregelmatigheden, die nu de gezondheid gaan beïnvloeden. Ik geloof, dat dit absoluut niet aanvaardbaar is.

Geestelijke genezing zal volgens mij ook in toenemende mate belangrijk worden. Reeds nu blijkt dat sommige geneesheren geboren diagnostici zijn. Dat wil zeggen, dat zij uit een twintigtal verschillende mogelijkheden automatisch de juiste kiezen. Bij dezen blijkt ook de medicatie over het algemeen sterk aangepast te zijn aan de patiënt en diens gevoeligheid en mogelijkheden. Bij andere geneesheren daarentegen is het een soort hit-and-miss principe. Het zou dit kunnen zijn en wij behandelen het helpt het niet, dan gaan wij over naar de volgende mogelijkheid. Deze gevoeligheid lijkt mij minstens zo belangrijk als het beschikken

over voldoende schoolkennis. De meeste mensen beseffen niet dat de medische wetenschap tegenwoordig voor een groot gedeelte bestaat uit schoolkennis en daarnaast uit een betrekkelijk klein gedeelte routine.

Een nieuwe geneeswijze kan ontstaan, als wij eveneens gaan letten op de geestelijke en paranormale kwaliteiten van de genezer. Ik kan mij voorstellen dat zeer veel genezers (of medici, want dat zal op den duur hetzelfde worden) ook zelf in staat zijn om levenskracht over te dragen. Dit is een heel belangrijk punt. Daardoor is de medicus namelijk in staat zijn patiënt - al is het maar tijdelijk - een gevoel van evenwichtigheid te geven en hierdoor de tussen arts en patiënt noodzakelijke vertrouwensrelatie tot stand te brengen. In de nieuwe geneeswijze maken wij ook veel minder gebruik van gevaarlijke technieken. Operatief ingrijpen b.v. wordt inderdaad het laatste dat wij zullen proberen; en dan nog alleen indien de patiënt erop staat. Want wij kunnen ook geestelijk ingrijpen en ik voorzie, dat in een niet al te verre toekomst zullen begrippen als "geestelijke operaties" hand over hand terrein gaan winnen. Men zal er wel niet helemaal in geloven, maar men zal zeggen "het werkt" . En als het werkt voor de patiënt, dan vragen wij niet of het juist is; dan is het resultaat voorlopig voldoende. Het operatief ingrijpen wordt dus zoveel mogelijk beperkt.

Daarnaast gaan wij begrijpen dat het voor de patiënt erg belangrijk is om zo snel mogelijk in zijn normale milieu te functioneren. De grote ziekenhuizen van deze tijd hebben ongetwijfeld ook hun goede kanten. Laten wij echter één ding niet vergeten. Als iemand een gebroken bot heeft, dan moet hij zo snel mogelijk, als het maar even kan weer in beweging komen. Dat zal hij ongetwijfeld gemakkelijke en normaler doen, als in zijn eigen milieu mogelijk is dan als hij zich onder voortdurende controle beweegt in een ziekenhuis, waarbij het normale gedragspatroon te sterk afwijkt van wat mogelijk is. Hetzelfde geldt voor bevallingen. Ik vind het krankzinnig dat de moeder nog ongeveer 14 dagen rust moet hebben in een ziekenhuis voordat zij naar huis kan gaan. De vrouwen zullen dat misschien een vreemde opvatting vinden, maar ik wil u eraan herinneren dat in z.g. primitieve omstandigheden de vrouw bij de z.g. primitievere volkeren zelfs enkele uren na de geboorte weer volledig in staat is zich te bewegen en een taak te vervullen. Door de vertroeteling van de moeder zullen gelijktijdig in vele gevallen ook voor de baby moeilijkheden worden geschapen, die later in het gedragspatroon vastzitten, omdat vooral het voortdurend contact met de moeder, dat in vele ziekenhuizen nog bestaat, ook weer psychische storingen wekt, welke weer de oorzaak kunnen zijn voor latere kwalen. Dit zijn maar enkele voorbeelden uit de aard der zaak.

Een nieuwe geneeswijze is gebaseerd op een minimum bijdrage van de geneeskunde, zodat de mens een maximum van zijn eigen krachten dient te gebruiken en ook zal gebruiken - en dit lijkt mij, toch ook belangrijk -, daardoor veel weerstandskrachtiger zal zijn en een groter aanpassingsvermogen zal bezitten dan de mens van vandaag. Want neemt u mij niet kwalijk, ik vind het nog steeds krankzinnig dat Nederlanders die naar b.v. Spanje gaan voor hun plezier en kennis maken met gerechten bereid met olie, onmiddellijk buikloop krijgen. Dat is niet nodig omdat het spijsverteringsorgaan van de Nederlander - oorspronkelijk - in staat was om dingen te verteren waaraan mensen uit India stierven en waarvan Eskimo's misselijk werden. En dat is nog maar een paar eeuwen geleden geweest. Hoe meer wij de mens beschermen tegen in zijn milieu voorkomende onjuiste invloeden, hoe afhankelijker wij hem maken van deze bescherming, hoe zwakker die mens wordt en hoe minder natuurlijk hij kan leven.

De nieuwe geneeskunde zal uitgaan van het standpunt, dat de mens een maximum aan weerstandsvermogen moet hebben. Hij moet in staat zijn om met zijn spijsverteringskanaal alle mogelijke gerechten te verteren. Hij moet in staat zijn om zelfs lichte voedselvergiftigingen zonder meer meester te worden. Hij dient behoorlijk resistent te zijn tegen de vele infecties, die hem bedreigen. Dat kan alleen, indien zijn lichaam in staat is antistoffen te produceren. Als wij hem voortdurend voorzien van kunstmatige prikkels, waardoor die antistoffen worden geproduceerd, zal het lichaam niet reageren en niet juist functioneren, wanneer er een natuurlijke reden is voor het aanmaken van antistoffen.

Dan is er nog een punt waar aan we aandacht moeten besteden, ofschoon ik niet weet, of dit nu onder "nieuwe geneeswijze" zal worden begrepen.

VOEDING

Het is duidelijk, dat de mens voeding nodig heeft. Het is ook duidelijk, dat de mens een voeding nodig heeft in overeenstemming met zijn energieverbruik. Dat wil zeggen; een mens moet leren zo te eten, dat hij altijd nog meer kan eten. Een mens moet leren voedsel te gebruiken waarin zich zo weinig mogelijk stoffen bevinden, die een lange tijd in een lichaam kunnen blijven rondzwerven. Dat wil zeggen, dat wij zo weinig mogelijk bespoten rommel (fruit en groeten) moeten eten en zo weinig mogelijk vlees gebruiken dat kunstmatig is opgejaagd. Tegenwoordig is het verschrikkelijk: Ze beginnen de beesten eerst hormonen in te spuiten, opdat ze snel groot en zwaar worden. En omdat het vlees zo duur is, doen ze er nog wat water bij. Dat bakt u er later wel uit, maar u heeft ervoor betaald. Men is dan bang dat het vlees daardoor wordt aangetast en voegt er dan bepaalde zouten aan toe, die niet alleen conserverend werken, maar bovendien nog enigszins de kleur bijwerken. Dat is ongezond!

Wij moeten uitgaan van het standpunt; de mens moet een gezonde voeding hebben. Een gezonde voeding zou mijns inziens moeten zijn gebaseerd op meer dan voldoende vitamines in natuurlijke vorm. Dat betekent; groente en fruit. Daarnaast zal de mens een hoeveelheid eiwitten nodig hebben. Die kan hij deels plantaardig, deels dierlijk in zich opnemen. Sporen, die in de voeding noodzakelijk zijn (fosfor, jodium e.d.) zullen over het algemeen ook middels de natuurlijke voeding moeten worden opgenomen. Ik voorzie dat de mens, die in de natuurlijke geneeswijze van de toekomst valt, een dieet krijgt dat niet uitgaat van; hoe voed ik hem zo goedkoop mogelijk, hoe doe ik het zo lekker mogelijk lijken? maar die gebaseerd is op de vraag; hoe kan ik deze mens een complete voeding geven met zo min mogelijk massa (waardoor de verteerbaarheid over het algemeen wordt bevorderd) en gelijktijdig daarbij een zodanige smaakprikkeling, dat de juiste vertering plaats heeft.

De nadruk zal in de nieuwe geneeswijze trouwens heel vaak vallen op de zintuiglijke prikkels en reacties. Het zal u bekend zijn, dat een met smaak gegeten gerecht voor tenminste 20 % meer wordt opgenomen in het lichaam (dus beter wordt verteerd en omgezet) dan een gerecht van gelijke waarde en kwaliteit dat niet smakelijk is. Dat betekent, dat wij gewoon moeten uitgaan van; wat is smakelijk? En dat wij daarbij niet moeten uitgaan van kruiden. Kruiden zijn altijd een goedkoop middel geweest om bedorven gerechten toch smakelijk te doen schijnen. Peper b.v. was zo belangrijk, omdat men nog niet instaat was om vlees langere tijd te conserveren, het werd dus adelijk. Die adelijke smaak kon door peper worden verdoezeld. Hetzelfde geldt voor het gebruik van nootmuskaat en andere kruiden. Ik geloof, dat men zoveel mogelijk terug moet naar de natuurlijke smaak van het voedsel en daarbij tot zo zuiver mogelijk voedsel.

Dit impliceert, dat de nieuwe geneeswijze zich ook zal uiten in de benadering van vele producten van deze tijd. Zo zijn op het ogenblik zeer veel gerechten en producten in de handel, die ongetwijfeld smakelijk zijn, maar wier smakelijkheid niet opweegt tegen de schade, die ze aanrichten. Nu heb ik het heus niet over het teveel aan suiker dat de doorsnee-mens in deze tijd consumeert in de rijke landen. Het gaat mij hier hoofdzakelijk om gerechten, waaraan stoffen zijn onttrokken. Ik geloof niet dat het juist is, dat u fijn witbrood eet en daarna pilletjes gaat kopen om de tekorten, die zo in de voeding zijn ontstaan, aan te vullen. Ik geloof niet dat u met chemische middelen gezuurde stoffen gaat consumeren daarna de juiste zuren aan te vullen door middel van druppeltjes. Wij moeten gewoon af van het denkbeeld, dat iets lekker is en dat het dus moet worden gegeten. Het dieet van de mens moet worden aangepast aan datgene wat hij natuurlijk nodig heeft en in deze natuurlijke noodzaak, moet hij dan proberen volgens eigen smaak te eten.

Ik hoop niet, dat u mij deze toevoeging kwalijk neemt; het lijkt mij erg belangrijk. Indien u het mij wilt vergeven dat ik wederom een kritische opmerking lanceer. Ik ben ervan overtuigd dat zowel de dieetvoeding als de normale ziekenhuisvoeding die vele patiënten "genieten" niet voldoen aan deze voorwaarde. In vele gevallen ontbreken een aantal sporenelementen, die voor de gezondheid van de mens en zeker ook voor zijn genezing zeer belangrijk zijn. Men houdt wel rekening met vitamines, eiwitten, voldoende kalk en met dit en met dat, maar de sporenelementen, ook van bepaalde metalen (Zoals b.v. kobalt, koper, ijzer, zelfs goud.) en van verschillende verbindingen, die erg belangrijk kunnen zijn, schijnt men maar liever over het hoofd te zien. Ik meen, dat de nadruk op sporenelementen groter moet worden en dat men daarnaast de mens de technieken zal leren waardoor hij zichzelf kan ontspannen. Natuurlijk, je maakt minder winst, als iemand zijn hoofdpijn door middel van een paar diepe

ademhalingen kan weggrijpen. Per slot van rekening, aspirine is het begin geweest voor een ziekte, die tegenwoordig ongeveer de gehele wereld omspant.

Zo zijn er heel veel betrekkelijk eenvoudige technieken waardoor de mens bepaalde onregelmatigheden en kwalen kan wegwerken. Ik: mag u misschien een heel eenvoudig middel geven tegen "kater" niet omdat ik aanneem dat u het nodig heeft;

Kater is eigenlijk een vergiftiging. Ze kan voortkomen uit alcoholmisbruik, maar net zo goed uit een overmatig nicotinegenot, teveel koffie drinken en tekort aan zuurstof. In al deze gevallen is het eerste dat wij nodig hebben frisse lucht en diep ademen. Wat wij in de tweede plaats nodig hebben is iets waardoor de maag tijdelijk tot rust wordt gebracht. Hiervoor gebruiken wij het best zouthoudend bronwater. Dus om het heel eenvoudig te zeggen; als u geen bronwater heeft, moogt u ook een zoute haring nemen. Maar wel diep ademen en niet naar de schedel grijpen omdat die broemt en pijn doet. Dus water drinken, daarna absoluut plat liggen en gedurende 5 minuten ontspannen. Daarna u voorzichtig bewegende - dat laatste voor uw eigen welzijn - geeft u zich een koude afspoeling van het lichaam, als het even kan gevolgd door een kort warm bad of een warme afwassing wederom gevolgd, door een koude douche. Hierdoor wordt bloedsomloop gestimuleerd en zal de ontgiftiging van het organisme aanmerkelijk worden versneld. Vervolgens, beweegt u zich met regelmatige stappen in de buitenlucht gedurende ongeveer 10 minuten. De kater is dan verdwenen. Degenen onder u die er last van hebben, kunnen dit recept eens proberen.

Er bestaan ook andere geneeswijzen. Ik kan u ook een heel smakelijk recept geven dat de vergiftiging opheft door weer een nieuwe vergiftiging. Als u dit vloeibaar wilt doen, dan neemt u een glas jenever, een glas cognac, een half glas absinth of wodka en mengt daarin 2 eierdooiers. U voegt daar een flinke dosis Worcestershire-sauce aan toe en perst er een beetje citroen in uit. U knijpt dan de neus dicht, want het goedje ruikt niet aangenaam en u slikt het een teug door. U krijgt een ontzettende schok, een korte braakopwelling, daarna worden uw ogen helder en u vergeet dat u hoofdpijn heeft. Deze schokbehandeling is echter in wezen een vergiftiging opheffen door die vergiftiging opnieuw te veroorzaken en gelijktijdig bepaalde voedingsstoffen eraan toe te voegen. Nu kunt u zeggen; Dit is veel smakelijker, veel gemakkelijker en het werkt veel vlugger. U heeft gelijk. (Maar het heeft wel het grote nadeel, dat u met uw kuur tegen kater weer een schrede verder doet in de richting van delirium tremens.) Daarom is de eerste methode de beste. (Dit recept is maar een aardigheidje. Het werkt wel. U kunt het overigens zelf controleren, maar u moet het niet zien als een belangrijk bestanddeel van mijn betoog. Het is alleen een residu van mijn vroegere stoffelijke ervaringen.)

Een nieuwe geneeswijze moet gebaseerd zijn niet op het zoeken naar een snel resultaat, maar naar de meest natuurlijke en de meest juiste benadering.

Nog enkele afsluitende commentaren voor deze inleiding.

Wij hebben bij dit alles voortdurend gezinspeeld op geestelijke beïnvloeding, geestelijke genezing, paranormale factoren. Laten wij één ding goed begrijpen; Als wij beschikken over de juiste begaafdheden, zo kunnen wij vele kwalen sneller genezen door gebruik te maken van hypnose met bepaalde posthypnotische bevelen dan door medicatie. Zoals wij in vele gevallen een gedrag gemakkelijker kunnen wijzigen door eenvoudig bepaalde dingen voor de mens aangener te maken dan door hem te vertellen dat het goed voor hem is.

Wij moeten gewoon uitgaan van een zekere training. Bij die training behoort: het opnemen van levensenergie, het gebruik van prana (de juiste ademhalingstechnieken), het opnemen van levenskracht en eventueel het geven van levenskracht aan anderen, de techniek van wilsgerichte uitstraling van een deel der levensenergie via de zenuwkanalen of via bepaalde organen in de aura.

Wij zullen rekening moeten houden met het zien (een vorm van helderziendheid) waarbij wij totaalindrukken niet meer beredeneren, maar eerst de totaalindruk opnemen en deze dan later trachten aanvaardbaar te maken uit het normaal kenbare. Dus niet eerst het normale wetenschappelijke onderzoek en daarna bij gebrek aan beter de intuïtieve diagnose, maar intuïtieve diagnose gepaard gaande met het wetenschappelijk onderzoek. Een "Umwertung aller Werte". Geneeskunde is alleen een werkelijke kundigheid, indien ze uitgaat van de

patiënt. Zolang ze uitgaat van zichzelf als wetenschap, schiet ze tegenover de patiënt (haar wezenlijk doel) voortdurend tekort.

Daarom zal de nieuwe geneeswijze in toenemende mate gericht moeten zijn op de mens en op de geestelijke waarden van de mens. Het betekent een erkennen van de psychische factoren, die bij alle lichamelijke en andere ziekten een grote rol spelen. Het betekent kort en goed, dat de mens niet meer bestaat voor de wereld, voor bepaalde krachten of functies en rangen in die wereld, maar dat de wereld er is voor de mens. Want dit zal het einddoel moeten zijn van een nieuwe geneeswijze. Dat deze dagen in vele opzichten een begin tonen van de door mij gegeven desiderata is hoopgevend. De mens zal echter moeten beseffen, dat zolang hij zich blijft beroepen op zijn zwakten ook deze nieuwe geneeswijze hem geen werkelijk herstel van ziekte kan geven.

DISCUSSIE

❖ *Kunt u iets zeggen over enige alternatieve geneeswijzen, die momenteel opgang maken waaronder, cel- en neuraaltherapie? Alle zijn kortgeleden behandeld in het maandblad "Avenue".*

Wij lezen die maandbladen niet. Ik kan dus niet ingaan op deze artikelen. Ik kan u wel in het kort het volgende zeggen; Acupunctuur berust op het stimuleren van het zenuwstelsel waarmee door het geven van de juiste stimuli een verdoving kan worden bereikt, indien dat wenselijk is. De bepaalde functies van het lichaam in het bijzonder kunnen worden gestimuleerd waardoor een bestrijding van kwalen mogelijk is. Celtherapie zal naar ik meen – de "friscellen-therapie", zijn, die o.m. in Zwitserland is toegepast. Hierbij gaat het om het toedienen aan de mens van een extract van cellen, waarbij men aanneemt dat deze cellen zich in de gehele mens functioneel zullen inzetten, waardoor een versterkte celvernieuwing tot stand kan komen. Een andere therapie, waarmee eveneens een sterke stimulans voor de cellen wordt gegeven, berust op een medicatie van injecties en orale medicatie en berust voor een groot gedeelte op novocaïne. Dit is geen ideale therapie - dat wil ik erbij zeggen - maar het is in ieder geval wel een geneeswijze waardoor bepaalde verouderingsverschijnselen kunnen worden afgeremd. Neuraal-therapie. Voor zover mij bekend gaat het hier eveneens om een extract waarmee men probeert de zenuwbanen sterker geleidend te maken, waardoor de normale snelle reactiefunctie in het lichaam weer wordt hersteld. In dit geval kan ik zeggen, dat mij daarvan geen bijzonder gunstige resultaten bekend zijn. Maar dit kan eveneens voortkomen uit mijn onkunde op dit gebied.

❖ *Vindt u dat de antroposofische geneeswijze afdoend werkt momenteel?*

Het ligt er maar aan wat u onder afdoende verstaat. Er worden inderdaad ook antroposofisch behandelde patiënten begraven. Ik wil echter wel opmerken, dat antroposofische benadering van medicatie mijns, inziens over het algemeen gezonder is dan die van de doorsnee-geneeskunde. Men werkt hier vooral met sporenelementen.

❖ *Ook met kleur- en geluidstherapie.*

Kleur- en geluidstherapie wordt wel gebruikt, maar voor zover mij bekend niet in voldoende mate. Het enige wat ik hier kan opmerken is, dat men door gebruik te maken van kleurenschema's inderdaad de voor de patiënt gunstigste ontspanningsmogelijkheid schept. Verder is het mij niet bekend dat daarmee tegenwoordig bijzonder goede resultaten worden behaald, ofschoon ik gaarne toegeef dat er met de juiste kleur- en geluidstherapie eveneens veel te bereiken is, omdat deze prikkelingen een suggestieve werking hebben en bovendien - en dat geldt vooral voor geluid - de frequenties, die het lichaam beroeren daarin een bepaalde functie kunnen stimuleren.

❖ *Wat is eigenlijk de antroposofische geneeswijze?*

De antroposofische geneeswijze is gebaseerd op de bestudering van alle bekende therapieën en mede, nog een aantal filosofieën waaruit men dan een soort gemiddelde trekt zonder zich daarbij bezig te houden met verdere verklaringen van paranormale aard, maar gewoon uitgaat van de totale menselijke kennis. Helaas, moet ik zeggen, vindt dat in de huidige antroposofische geneeswijze geen volledige toepassing. Men loopt aan bepaalde feiten ook heel rustig voorbij.

❖ *U heeft het gehad over het zo gauw mogelijk terugplaatsen van de patiënt in zijn eigen omgeving. Hoe staat u in dit opzicht tegenover de zwakzinnigenzorg?*

Ik heb het gevoel - ja, ik sta in een andere wereld dan u - en misschien zult u het niet met mij eens zijn, dat het isoleren van de zwakzinnigen uit de maatschappij geen feitelijk nut heeft, althans niet voor die zwakzinnigen. Da heeft alleen nut voor de mensen, die dan de last van deze zwakzinnigen niet langer hebben. Ik geloof, dat het ook voor de zwakzinnigen - uitgezonderd misschien een enkeling die zeer agressief is - reëel beter is om in het eigen milieu te vertoeven. Daar waar de agressiviteit dermate excessief is dat men niet in staat is om zo iemand te beheersen, zal men nolens volens naar middelen moeten grijpen en is een zeker isolement buiten de gezinsgemeenschap vermoedelijk onvermijdelijk. Ik meen echter, dat men daar vaak te snel toe over gaat. Volgens mij is in de wat u zwakzinnigenzorg noemt de meest ideale toestand wat onderwijs en bezigheid betreft, dat men buitenshuis gaat, dus ongeveer als schooltijden, eventueel met overblijven. Daarnaast bestaat een gewoon deel hebben aan normaal gezinsverband (gezinsleven), ook als men niet in staat is om daarin volgens de geldende normen redelijk te reageren.

❖ *Bestaan er veel absoluut ongeneeslijke ziekten op aarde?*

Het is moeilijk daarop een antwoord te, geven. Er bestaan op dit moment ongeneeslijke ziekten. Maar aangezien al deze ziekten, mits men de juiste techniek of gevoeligheid bezit, in het beginstadium herkend kunnen worden en dus kunnen worden genezen, geloof ik niet dat er absoluut ongeneeslijke ziekten bestaan, tenzij men misschien de dood als een ziekte wil omschrijven. Deze is dan, wanneer zij werkelijk in intreden, inderdaad ongeneeslijk.

❖ *Wilt u uitleggen hoe bomen inderdaad genezend kunnen werken bij reconvalescenten?*

Bomen hebben deel aan wat wij kunnen noemen het ademhalingsproces van de aarde. Zij verwerken dus een deel van de atmosfeer en geven daarvoor - dank zij onder meer chlorofyl - oxygeen (zuurstof) terug. Dat wil dus zeggen, dat de nabijheid van een boom altijd wat rijker aan zuurstof is, zeker overdag; 's Nachts is dat niet het geval. De boom heeft een eigen leven. Dit leven is zeer rustig, zeer sereen. Een mens, die tussen bomen vertoeft, zal ongetwijfeld iets van deze rust, van dit tijdloze bestaan overnemen en daardoor een deel van zijn gejaagdheid verliezen, ook dit komt de genezing ten goede. Dan wil ik nog opmerken, dat men in een woud of nabij bomen heel vaak ertoe komt om zich eens op de boden neer te vleien. Daardoor heeft u deel aan het eigen potentiaal van de aarde en wordt niet gestoord door het lucht-aarde-apatentiaal dat altijd aanwezig is. Het gevolg is dus een volledige ontladenheid, een wegvloeiën van spanningen, een normaal reageren van het zenuwstelsel, dat door die spanningen misschien teveel werd gestilleerd, daardoor een uitstekende ontspanning van lichaam en zenuwstelsels zich vaak overdragend op het bewustzijn en het onderbewustzijn, zodat in deze ontspannenheid genezende processen zich sneller en juist kunnen afspelen.

❖ *Geldt dit ook voor water?*

Dit geldt niet voor water, dit geldt voor bomen. Water kan onder omstandigheden goed voor u zijn, maar dan heeft dit weer te maken met onder meer de grotere luchtvochtigheid. In water treedt door het wegvallen van een deel van de zwaartekracht gewichtloosheid op; daarnaast een doordringing van de huid waardoor door een osmotisch proces enerzijds de vervuiling van de huid voor een groot gedeelte wordt opgelost. Giftige stoffen, die door de huid worden afgescheiden, worden door het water opgenomen waardoor gelijktijdig iets van de zuurstof van het water in het weefsel kan binnen dringen.

❖ *Waarom zijn beukenbomen heilzamer dan eikenbomen?*

Dat is een van de vele dingen, die men wel zegt. Een beuk en een kastanje hebben een lager zuurgehalte dan de eikenbomen. Onder omstandigheden kan daarvoor een gevoeligheid bestaan, zodat in het verdampingsproces ook inderdaad iets van de looizuren naar buiten komt. Maar dat wil niet zeggen, dat je onder eiken je niet zou kunnen ontspannen of dat eiken geen zuurstof zouden afgeven. Wel kun je zeggen, maar dat is een heel ander chapter, dat bepaalde bomen, als zij ouder zijn, een mate van bezieling kennen. Waar deze bezieling een rol speelt, is natuurlijk de relatie mens bezielende kracht mede een factor, omdat dan aan astrale krachten een deel van de levenskracht kan worden overgedragen door dergelijke boomentiteiten. Maar dit ligt eigenlijk op een ander niveau; op het terrein van het paranormale, het occulte.

❖ *Kan een breuk (buik- of liesbreuk) zonder operatief ingrijpen verdwijnen?*

Indien de persoon daardoor gebruik maakt van de juiste drukmiddelen en het juiste bewegingsritme heeft, is dat mogelijk. Voor een zakbreuk is dat niet mogelijk. Dit wil ik er meteen bij zeggen. Over het algemeen is hier dus een chirurgisch ingrijpen wel wenselijk. Wij moeten daarbij rekening houden met het feit, dat een kleine breuk vanzelf kan genezen, mits niet de splijtfactor, die op het spierweefsel inwerkt, voortdurend wordt versterkt. In dat geval krijgen wij een uitbreiding van de breuk. Houdt u daar in uw bewegingsritme rekening mee, dan zal een dergelijke breuk over het algemeen niet verder uitzakken en geneest langzamerhand. Een beknelde breuk zal altijd operatief moeten worden behandeld, omdat hier sprake is van een verschijnsel dat de natuur niet kan opvangen, omdat de pijnprikkels dermate groot zijn en de verwarring van de weefsels, als ik het zo mag uitdrukken, eveneens dermate groot is, dat er weinig of niets aan te doen is. Hier kan men werken met bepaalde technieken waarvan de chirurgische er een is. Er bestaan ook andere technieken voor.

❖ *Hoe ziet u het gebruik van gepotentieerde geneesmiddelen? Bij potentie C 30 b.v. zit er geen molecuul der oorspronkelijk genezende stof in en toch geneest dit medicijn.*

Ik geloof, dat wij in dit geval moeten zeggen dat als er geen molecuul en ook geen fluïdum aanwezig is er ook geen genezing tot stand kan komen. Als wij dus te maken hebben met dergelijke, zeer fijn verdeelde stoffen, dan is het vooral belangrijk dat hierin een bepaalde structuurstraling van het geneesmiddel aanwezig is. Indien daardoor genezing tot stand komt, dan is die in de eerste plaats bereikt door de overdracht van deze kracht aan het zenuwstelsel en niet door de direct medicinale werking van het geneesmiddel op zichzelf.

❖ *Zijn het de frequenties van die medicijnen die genezen? Hoe werkt een geneesmiddel?*

Zijn er frequenties? Men kan het zo stellen (occult gezien), dat elk kristal een eigen trillingsgetal heeft en dat over het algemeen in de geneesmiddelen, die men tegenwoordig gebruikt de stoffen aanwezig zijn, die een eigen kristalvorm kernen. De frequentie van werkzaamheid van een kristal is dan mede de frequentie van werkzaamheid van de stof. Is er een groot verschil tussen deze frequentie en de eigen frequentie van een persoon, dan betekent dit dat de stof nadelig werkt. (frequentie kan worden gezien als lading.) In zoverre kunnen wij dan over frequentie spreken. Overigens mag ik erbij zeggen dat, als men geneesmiddelen z.g. "uit pendelt" (een techniek die op zich goed resultaten kan geven, maar niet altijd betrouwbaar is, dit is vooral afhankelijk van de pendelaar), juist deze trillingsgetallen een grotere rol spelen. Dan uw vraag; Hoe werkt een geneesmiddel? Als je dat heel algemeen moet zeggen is, het antwoord nietszeggend; Een geneesmiddel werkt door het verschaffen van dermate juiste stimuli of afremming van functies in een organisme, dat hierdoor weer een evenwichtstoestand wordt bereikt.

❖ *Hoe is het als het hart niet goed functioneert? Men zegt toch ook dat het hart zijn eigen trillingsgetal heeft. Als men geneesmiddelen geeft die de frequentie hebben van het hart, dan gaat het hart zich daaraan aanpassen.*

Dat is een theorie. Ik kan haar niet helemaal onderschreven. Het hart is een dwarsgestreepte spier. Zo'n spier heeft de neiging in zichzelf een soort bio-elektrische impuls op te wekken, welke mede regulerend werkt voor de rest van het organisme. In uw bepaling van frequentie of trillingsgetal zouden wij deze impuls moeten opnemen. Dit is echter niet juist, opdat die impuls kan veranderen zonder dat de functionaliteit van het hart verandert of zonder dat daardoor het evenwicht van het organisme als zodanig wordt beïnvloed. De enige beïnvloeding, die hierdoor tot stand kan komen, is die van bepaalde afscheidingen in het lichaam. Ze kunnen daardoor worden beïnvloed. Dat betekent dus, dat als u een geneesmiddel gebruikt dat daarop is afgestemd, u het hart niet van trillingsgetal doet veranderen. Maar u kunt het wel anders stellen; Als ik weet, dat een bepaalde functie van het hart een eigen trillingsgetal heeft en ik wil een verandering in het evenwicht van de interne secreties bewerkstelligen, dan kan ik door het gebruik van bepaalde geneesmiddelen een wijziging in de energie-inhoud van de hartspier tot stand brengen, waardoor een verandering in de zenuwprikkels ontstaat, die hierdoor worden beïnvloed. Daardoor worden voornamelijk via het vegetatieve zenuwstelsel impulsen afgegeven, welke het evenwicht der interne secreties enigszins wijzigen.

❖ *Iemand heeft reeds 20 jaar angina pectoris. Hiervoor noemt ze middelen in om de kransslagaderen te verwijderen. Weet u een ander geneesmiddel?*

Ik weet er wel een, maar u moet me ten goede houden, ik moet ook rekening houden met de situatie van het medium. Ik mag u hier geen medische voorschriften geven. Maar als u aderverwijdende middelen gebruikt, kunt u misschien eens naar een geneesheer gaan, die

hoofdzakelijk werkt met middelen in uiterste verdunning. Deze zal u dan mogelijk kunnen helpen om u aan te passen aan een andere medicatie (homeopathie in plaats van allopathie), die voor uw organisme minder schadelijk is. Dat is de enige raad die ik u hier mag geven.

❖ *Iemand heeft reeds 30 jaar last van slapeloosheid. De dokter zegt; Het is beter slaapmiddelen te nemen dan niet te slapen. Wat is uw mening daaromtrent?*

Als u niet kunt slapen, dan is er kennelijk nog geen werkelijke behoefte aan slaap. Gebruik uw tijd nuttig en verspil haar niet om met slaapmiddelen een bewusteloosheid te veroorzaken, die in wezen zelden gezond is. Doe liever iets wat u interesseert en zorg er vooral voor dat u natuurlijk voldoende frisse lucht krijgt en voldoende beweging maakt. U zult dan vanzelf wel in slaap vallen, wanneer dat nodig is. Het organisme zal namelijk die slapeloosheid alleen dan kunnen handhaven, indien het in staat is een voldoende verwerking van vermoeidheidsstoffen (een zekere reiniging) tot stand te brengen. De rust, die u psychisch nodig heeft, is niet zo groot. Wanneer u slaapt, verplaatst u een groot gedeelte van uw psychische werkingen in de richting van het onbewuste, maar uw hersenen bleven toch actief. Als u wakker bent, kunt u ze dus rustig gebruiken. U bent dan waarschijnlijk wel een uitzondering op deze aarde, maar dat hindert niet. Het kan u alleen maar helpen om prettiger te leven en meer te leren. Mag ik hieraan toevoegen dat het ergste van slapeloosheid niet de slapeloosheid zelf is, maar het denkbeeld van de mens dat hij niet gezond kan zijn, indien hij minder slaapt dan hij meent nodig te hebben.

❖ *Hoe ver is men met het onderzoek der frequenties der cellen? Wie houdt zich daarmee bezig? Zijn er al apparaten voor het meten van deze frequenties gevonden? Worden hiermee ook genezingen tot stand gebracht?*

Ja, er bestaan zeer experimentele apparaten waarmee men celfrequenties meent vast te stellen. Het is niet volledig waar wat men pretendeert te doen, maar men is wel ver genoeg om daarmee bepaalde genezingen tot stand te brengen. Het systeem wordt op het ogenblik voornamelijk gebruikt in de omgeving van Los Angeles waar een groepering zich daarmee bezighoudt. Daarnaast houdt men zich ook ermee bezig in de z.g. Cayce Ward bij Miami en voor zover bekend is, worden in Italië onderzoekingen gedaan op dit terrein. Men is daar echter nog niet gevorderd tot een bruikbaar en definitief apparaat. Onderzoekingen en experimenten ter genezing worden eveneens gedaan in de Sovjet Unie. Maar helaas ook voor het veranderen van eigenschappen van het menselijk lichaam. Wel is men in China bezig om zelfs frequenties te bepalen, maar voor zover mij bekend is gebruikt men de opgedane kennis - op dit moment althans - nog niet voor genezing.

❖ *Wat ligt er ten grondslag aan het verschijnsel der allergie?*

Allergie is een overprikkeling, welke over het algemeen ontstaat, wanneer bepaalde stoffen door aanraking in de huid worden opgenomen en eventueel de kleine bloedvaten bereiken, dan wel door ademhaling worden ingenomen en dan eveneens de bloedbaan bereiken. Allergie is dus een verschijnsel waardoor een bijzondere gevoeligheid ontstaat voor bepaalde stoffen. Het lichaam in zijn strijd om deze stoffen of hun invloeden af te weren kan komen o.m. tot astmatische verschijnselen, uitslag en in bepaalde gevallen zelfs tot het ontstaan van cysten in het lichaam.

❖ *Hoe komt het dat een overigens gezond en normaal mens tegen vaak zeer onschuldige stoffen een dergelijke allergie kan ontwikkelen?*

U zegt het heel juist "kan ontwikkelen". Daarvoor zijn psychische oorzaken mogelijk. Een allergie kan dus grotendeels psychisch zijn. Een aardig voorbeeld; Een visser, die een hekel heeft aan zijn beroep of dit minderwaardig acht, kan soms een overgevoeligheid ontwikkelen voor de uitwaseming van zijn netten. Hier is dan meestal sprake van een z.g. psychische allergie. Er zijn ook andere vormen van allergie. Bijvoorbeeld; Iemand werkt in een pigmentfabriek. In deze pigmentfabriek wordt een zekere hoeveelheid koperoxyde opgenomen, dat tezamen niet een natriumoplossing in bepaalde tinten geel voorkomt. Dan zal zo iemand, later in contact gekomen met iets waarin wat van dat natrium-koperoxyde is opgenomen, plotseling daarop reageren. Er is namelijk in dat lichaam, een zeker hoeveelheid daar van aanwezig, waarvan enkele sporen, voor dat lichaam het idee "vergiftiging" scheppen en er zullen dan allergische verschijnselen optreden. Ik geef u slechts twee voorbeelden, omdat het gehele gebied van de allergieën ons veel te ver zou voeren, zoals u wel zult begrijpen. Ik wil hieraan toevoegen, dat vele allergieën mede door geestelijke genezing kunnen worden opgeheven en wel, omdat enerzijds krachten aan het lichaam worden

toegevoerd en anderzijds vaak bepaalde suggesties worden op gelegd, hetzij direct of indirect. Indien men dit doet, al hierdoor de tolerantie van het lichaam groter worden en zal het lichaam zijn afweer niet meer onmiddellijk in symptomen omzetten, maar meer binnen het natuurlijke ritmes houden. In een dergelijk geval bestaat er nog niet een overgrote tolerantie, maar er is een grotere marge voordat tolerantie optreedt. Dit zien wij bij bepaalde vormen van hooikoorts optreden.

❖ *Wat is epilepsie?*

Epilepsie of "vallende ziekte" is het uitvallen van een deel der functies van de kleine hersenen, waardoor automatismen onbeheersbaar worden. Het gaat meestal gepaard met een black-out, een halve of gehele bewusteloosheid. Er treden spiertrekkingen op en bij het z.g. "grand mal" (de hevige vorm van epilepsie) kan dit zover gaan dat beschadigingen aan het spierweefsel en de botten ontstaan. De oorzaak ervan kan zijn gelegen in het zenuwstelsel, een lichte hersenbeschadiging, erfelijkheid, maar ook kunnen bepaalde vormen van epilepsie evenzeer voorkomen, als geestelijke krachten dominerend proberen in te grijpen in het lichaam. Dat kan dus "aanhechting" betekenen. Het kan een vorm van niet-beheerste en niet-gewilde mediamiciteit aanduiden. Als u dus te maken hoeft met epilepsie, dan zult u altijd moeten uitgaan van het standpunt dat een dergelijke stimulus van buitenaf mogelijk is. Afschermen van de patiënt is dan een normale methode voor een ieder, die iets weet van paranormale genezing. Dan zijn er bepaalde proeven. Als de patiënt de neiging tot epilepsie vertoont bij een grote hitte, dan bewijst dit dat bij een sterkere doorbloeding een onbeheertheid optreedt. In dit geval ligt de fout meestal in de kleine hersenen. Als de epilepsie echter optreedt na grote opwindings, moeten wij aannemen dat het mechanisme als het ware ontstaat door de spanningen in het denken plus emotionele spanningen. Dan zouden wij dus in de eerste plaats de epifyse (pijnappelklier) en de hypofyse, dus de werkingen daarvan, moeten corrigeren om daardoor het gevaar voor de epileptische aanval te verminderen. Er is hierover veel meer te zeggen, maar in een vragenrubriek, ben ik nu eenmaal beperkt in mijn mogelijkheden.

❖ *Is embolie ook zoiets?*

Embolie. Denkt u dat embolie iets te maken heeft met epilepsie. Nu, dat heeft net zoveel te maken met epilepsie als een stekelbaarsje met een olifant; het leeft in dezelfde wereld. Embolie is in feite het ontstaan van een stelsel en de gevolgen en daarvan.

❖ *En een stolsel in de hersenen*

Dat kan in de hersenen ontstaan en dan hebben wij meestal een beroerte met bijkomende verlamming als verschijnsel. Het kan ook voorkomen in een deel van de aderen en dan kunnen er allerhande onaangename dingen uit voortkomen. Het kan ook bij het hart komen en dan ben je hup weg! Dat is een heerlijk overstapje naar onze kant.

❖ *Hoe staat u tegenover de yogatechniek als geneesmethode voor verschillende ziekten?*

Als geneesmiddel voor bepaalde ziekten geloof ik niet dat het zeer veel zou uithalen. Omdat de gehele yogatechniek wel gebaseerd is op het normaliseren van de levensstromen in het menselijk lichaam, maar gelijktijdig eisen worden gesteld aan de concentratie van die mens, aan zijn houding en aan zijn beheersing van de ademhaling, waaraan alleen een gezond mens werkelijk zou kunnen beantwoorden, zeker in de westerse wereld. Ik geloof, dat wij hier moeten zeggen; het kan een hulpmiddel zijn om tot genezing te komen. Maar wij kunnen ons niet geheel daarop baseren zonder meer, ook niet als wij aannemen dat de beheersing van de levensstromen door een ander wordt gedaan, omdat dan de continuïteit van deze normalisering nog steeds niet kan worden gegarandeerd.

❖ *Kan een allergie ontstaan door het gebruik van een voedingsmiddel in te grote hoeveelheid?*

Ja, dat blijkt uit het voorbeeld dat ik u zo-even heb gegeven. Als in een lichaam bepaalde stoffen die giftig werken in grote hoeveelheid aanwezig zijn, dan kan een zeer geringe dosis daarvan plotseling toxische verschijnselen doen ontstaan. Dan zien wij een intoxicatie (vergiftiging) optreden. Omdat dat in geringe mate gebeurt, spreken wij van allergie, ofschoon het misschien beter zou zijn van vergiftiging te spreken. Bij voedingsmiddelen kan dat o.m. zijn dat het ureumgehalte in het bloed tijdelijk wordt verhoogd, wat weer vergiftigingsverschijnselen teweeg brengt, maar waarop men onder meer reageert met uitslag, rosacea, met wat koorts en een gevoel van slaptte, soms zelfs gepaard gaande met duizelingen. Maar met de spijsvertering verdwijnen toch al die stoffen. Dan zoudt u niet behoeven te eten, indien ze toch verdwijnen. Integendeel, het is zo dat voedingsmiddelen

worden vermengd met verschillende sappen. Het begint met pepsine (een speekselafscheiding), die een chemische omzetting (maagzuur) mogelijk maakt, waarna de resterende pap terecht komt in de darmen, waarin eveneens een afgescheiden sap aanwezig is en de darmflora, een aantal schimmels; die behoren tot uw levensprocessen. Hierdoor ontstaat een laatste omzettingsproces, terwijl de nuttige stoffen hoofdzakelijk door de darmwand worden geabsorbeerd, dat er dan overblijft wordt via de endeldarm verwijderd. Dat is dus datgene wat het lichaam niet heeft kunnen verwerken. Al het andere wordt opgenomen in het spijsverteringsmechanisme, vervolgens in de bloedstroom en komt terecht in de lymfen etc. Het gaat dus door het gehele lichaam. Nu komt het heel vaak voor dat een lichaam bepaalde stoffen niet af wijst en dus absorbeert, ofschoon die voor het lichaam schadelijk kunnen zijn; en wel omdat deze stoffen op enigerlei wijze overeenstemmen met andere stoffen, die tot het voedsel behoren. Om een voorbeeld te geven. Arsenicum en suiker brengen in de darmen ongeveer gelijke reacties te weeg. Daarom is een arsenicumvergiftiging over het algemeen wat trager in werking, omdat de opname pas gebeurt, wanneer de maaginhoud in de darm komt. Als men b.v. te maken heeft met cyaniden, dan begint de reactie eigenlijk al in de slokdarm en bij het bereiken van het maagzuur geschiedt een absolute opname van de giftstof door de maagwanden.

❖ *Denkt u dat ook de astrologie kan dienen als ontdekker van de oorzaak van diverse kwalen?*

Neen, ik geloof dat de astrologie - mits juist toegepast - ons aan wijzingen kan geven ten aanzien van de mogelijke oorzaak voor kwalen. Maar de definitieve oorzaak kan de astrologie niet geven, daar zij slechts de mogelijke onevenwichtigheden en eigenschappen aangeeft, maar daarbij niet zegt op welke wijze deze zo al tot uiting zullen komen. U zou dus kunnen zeggen; de astrologie is een richtingwijzer voor de therapeut, maar is niet zonder meer de bepaling zelf. Het is geen evangelie, het is alleen maar een tip. Ik wil de astrologie zeker niet in een kwaad daglicht stellen, of schoon ik wel moet zeggen dat de z.g. "dag-astrologie", zoals die in kranten voorkomt, dit zelf al in voldoende mate doet.

❖ *Kan stof astmatische verschijnselen in de hand werken?*

Dit is een vraag, die dermate slecht gedefinieerd is, dat het moeilijk wordt. Stof kan benauwdheid veroorzaken. Benauwdheid kan bij onbeheertheid een soort astmatisch verschijnsel veroorzaken dat echter niet permanent is. Het is de psychische reactie op een benauwdheid, die door inademing van stof is ontstaan. Daar staat echter tegenover dat andere vormen van stof, die fijn genoeg verdeeld zijn bij voortdurende inademing een soort verstening van een deel van de longblaasjes teweeg brengen. Wij spreken dan van silicose (stoflong). In een dergelijk geval ontstaat een ademnood, die wel astma lijkt te zijn, maar die het zeker niet is. Het is alleen een gevolg van het afnemen van de mogelijkheid tot opname van zuurstof. Er zijn vele mogelijkheden om de vraag bevestigend te beantwoorden. Aan de andere kant moet u niet denken; als ik met een bezem veeg, komt er stof in de lucht en dan krijg ik astma. Dat is ook kolder. Het is dus heel moeilijk, precies te bepalen wat het antwoord moet zijn.

CONCLUSIE.

Wij hebben ons nu beziggehouden met wat kwaaltjes en dergelijke.

We hebben ons ook beziggehouden met de vraag; is deze techniek beter of gene techniek beter. Als wij zoeken naar een nieuwe geneeswijze, dan zullen wij moeten begrijpen, dat alle technieken bruikbaar zijn, maar niet voor alle personen. Hierbij, is het erg belangrijk hoe iemand zelf is samengesteld.

Als u wilt optreden als geestelijk genezer of magnetiseur en u komt b.v. bij iemand, die in een orthodox-christelijk gezin is opgegroeid, dan is het het best er op te treden als gebedsgenezer, want door het gebed wordt het verschijnsel aanvaardbaar. Er zijn echter ook gevallen, dat men de mogelijkheid redelijk afwijst, terwijl men haar emotioneel wenst. Dan is het het best de rede te ontspannen, opdat de emotionele begeerte de overhand kan krijgen en zo de juiste opname van energie mogelijk wordt. Met andere woorden; wij hebben altijd bij elke geneeswijze te maken met de psychologie, de instelling van de patiënt, niet de problemen van de patiënt, met de waarden die in het milieu van de patiënt domineren. Wij kunnen nooit iemand genezen door hem te bruuskeren. Wij moeten altijd uitgaan van datgene wat in de patiënt onbewust aanwezig is en daarop onze krachten richten. Maar daarop moeten wij ook

onze benadering baseren, als wij medicatie geven. Sommige mensen hebben een wonderdokter nodig, anderen een vriend, die hen zegt wat er aan de hand is. En dat moet men weten.

In de nieuwe geneeswijze waarin men de mens, de patiënt, a.h.w. primair stelt en alle wetenschap, alle pretentie dienstbaar maakt aan het genezen, zal de nadruk in steeds toenemende mate moeten vallen op deze aanpassing aan de persoon van de patiënt. Ik wil hier echter zeker niet besluiten zonder u voor iets te waarschuwen; medelijden.

Indien u medelijden heeft, gebruik het dan om daaruit energie te putten om een ander te helpen. Laat nooit een ander merken, dat u medelijden het hem heeft, want daardoor maakt u zijn zelfbeklag dieper. U confronteert hem ook sterker met zijn afwijkende toestand en daardoor maakt u het voor hem moeilijker om zijn huidige toestand te aanvaarden en dus ook genezing te aanvaarden. Dat klinkt misschien vreemd, omdat de genezing van een ander toch altijd wordt gezocht omdat men met de persoon is begaan. Maar medelijden is iets wat wij in ons kunnen beleven, zonder daaraan uitbundig uiting te geven.

Laten wij ook begrijpen, dat de geestelijke krachten, die in ons werken, die door ons beperken, die rond ons werken niet kunnen worden gedirigeerd zonder meer. Wij kunnen onszelf beschouwen als een instrument van kracht. Wij kunnen onszelf beschouwen als bron van kracht. Dat betekent alleen maar dat onze instelling een andere is. Als er kracht is, zal die kracht er tot uiting komen. Maar wij moeten het gevoel hebben dat het zo is. Zolang wij dat niet hebben, kunnen wij paranormaal nooit iets doen. Een medicus, die voortdurend twijfelt, die aan zijn diagnose twijfelt, zal nooit de juiste geneesmiddelen kunnen voorschrijven. Wij moeten een zekerheid vinden en daarop moeten wij ons innerlijk baseren.

Een nieuwe geneeswijze is alleen dan mogelijk, indien er in de mens een overtuiging zetelt niet van eigen onfeilbaarheid, maar van eigen vermogen tot erkennen van feitelijke toestanden, het vermogen zich aan te passen aan veranderingen, het vermogen om te improviseren, indien het noodzakelijk is. Een medicus met veel zelfvertrouwen, die niet naar zijn patiënt omkijkt, zal ongetwijfeld menig woord moeten spreken tot diens nabestaanden. Iemand, die vertrouwen heeft in zijn geestelijke krachten en vermogens, zal zelfs weten welke patiënt hij kan genezen en welke niet. Hierop moet ik de grootste nadruk leggen. Want een genezer, die gevoel heeft voor zijn patiënt, waartussen een wisselwerking bestaat die nog iets meer is dan alleen maar uiterlijk en vertoon, zal in staat zijn te weten wat hij voor een patiënt kan doen.

Bij de nieuwe geneeswijze zal het niet alleen een kwestie zijn van het genezen van de patiënt, maar ook de patiënt helpen om te sterven. Daarmee bedoel ik niet de dood van de patiënt veroorzaken, maar het de patiënt mogelijk te maken de dood als een normaal verschijnsel te ervaren en voor de geest van de patiënt om het lichaam, dat niet langer dienstig is, te verlaten zonder grote spanning. Ook dit behoort bij de nieuwe geneeswijze.

De nieuwe geneeswijze gaat over het totale bestaan zoals dat tijdelijk in de mens is gekristalliseerd, niet over het genezen van een aantal kwaaltjes op aarde op de manier zoals dat thans gebeurt. Ik heb soms het gevoel, dat vele moderne doktoren alleen maar goed verdienende biologische mecaniciens zijn. En dat is iets wat wij zeker niet moeten hebben. Want de mens is geen machine, maar een bezielde eenheid, waarin een groot bestaan tijdelijk in de stof wordt geprojecteerd. Dit grote bestaan nu zullen wij moeten beseffen. En mede met en door dit grote bestaan zal ook de genezer ten aanzien van zijn patiënt moeten functioneren. Eerst dan kan de totaliteit van het zijn mede een rol gaan spelen bij de genezing.

Een nieuwe geneeswijze zoals zij zich thans schijnt te ontwikkelen, brengt ten slotte een toenemend begrip voor de niet-stoffelijke factoren, die een grote rol spelen in ziekte zowel als in gezondheid van een patiënt.